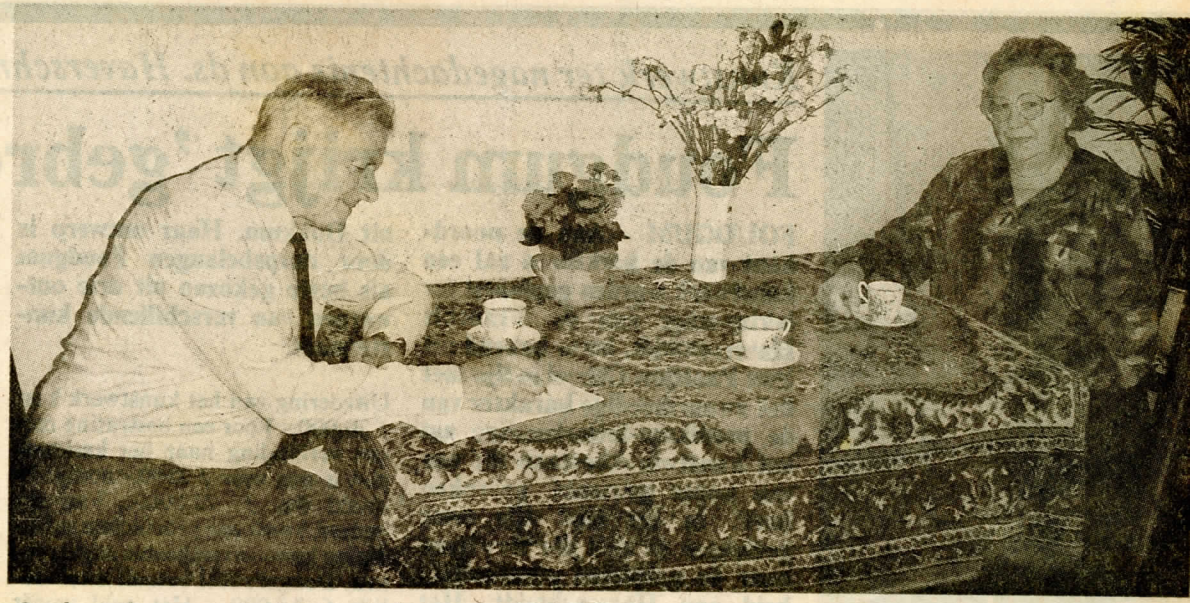
Vele jaren waren zij 'De Dokkumer Krante' in hun dorp

Veteranen onder agentes van NDC achtten de tijd gekomen te stoppen

3 juni 1993

Twee vrouwen, die jarenlang in hun dorp als het ware DE DOCKUMER COURANT waren, hebben met ingang van dinsdag 1 juni hun werkzaamheden voor ons bedrijf beëindigd. Het zijn Doet de Vries-Bergema (70) te Oosternijkerk en Trien Boersma-Groenia (69) te Anjum. Beiden zijn op een leeftijd gekomen dat ze het welletjes vinden, een ander hun plaats maar moet gaan innemen.

Op deze plaats aan de tafel in de kamer heeft Aant de Vries talrijke berichten voor onze krant geschreven. Tegenover hem zijn vrouw Doet.

Hoe lang Aante Doet, zoals de Oosternijkerkers haar kennen, precies het agentschap heeft gehad en de kranten in het dorp heeft rond gebracht weet ze niet.

'Dat is wis mear as 30 jier. Us dochter Gezina is yn febrewaris 30 jier wurden en doe dy berne waard hiene wy de kranten al', aldus mevr. de Vries. Ze spreekt bewust over wij, want haar man heeft haar steeds trouw ter zijde gestaan.

De invoering van een koopavond op vrijdag bracht mee dat de krant op maandag- en donderdagavond uitkwam.
Normaal was dat ze in Dokkum om halfzes op de (Fram) bus kwamen. Soms lukte dat niet en werd het een uur later.
Boersma en zijn vrouw gingen dan naar huis om een kop koffie te drinken. Veel rust hadden ze zo'n uur niet, want onophoudelijk rinkelde de telefoon en wilden dorpsgenoten weten 'wer't de Dockumer bliuwde'.

Doet de Vries-Bergema en haar man Aant hebben dezelfde ervaringen.
'Men sjucht nei de krante út en wol dy graach op de tiid ha dy't men went is', zo constateerde Aant de Vries. Samen met zijn vrouw en de kinderen hebben ze 'De Dockumer' menig jaar bij de Oosternijkerkers in de brievenbus gestopt. Het gebeurde ook dat aan de andere kant van de deur al iemand klaar stond en de krant naar binnentrok. De verste krant werd destijds besteld bij Hielke Soepboer, richting Paesens, een honderdtal meters voorbij de afslag naar Lioessens. En dat in weer en wind.

Gebeten

Aant de Vries zal nooit vergeten hoe hij eens door een hond is gebeten, een hervormde hond. Het was viervoeter van de plaatselijke predikant. De jas raakte gescheurd.
'Aant koe wol in jas fan dûmny krije, dy hie wol ien oer', had mevrouw opgemerkt. De Vries had echter het hoofd geschud en gezegd dat 'dy skuorde jas wol ferholpen wurde koe'. En zo gebeurde het. Hem niet gezien 'yn dûmny's jas troch de buorren.'.
De laatste tijd bezorgden ze zelf niet meer de krant, deed een ander dit voor hen.
'De adfertinsjes en de stikjeskriuwerij foar de krante wie no noch ús wurk'.
Dat laatste heeft de Vries steeds gedaan. Vele nieuwtjes en verslagen van bijeenkomsten hebben in de loop der jaren in de kolommen van onze krant een plaats gekregen.

'It gie my de lêste tiid net sa goed mear ôf as forhinne. Doe hie ik folle mear fantasy. Sa ha ik bygelyks oer de ferhusing fan Riep en Jantsje fan de buorkerij nei 'It Heitehûs' oan de Dokkumerwei in grut stik foar de krante skreaun. Ek makke ik altyd wol in stikje as it korps in feestje hie as in oare feriening, mar dy tiid is foarby'.
Naar Aant zijn verhalen, doorspekt met een kostelijke humor, werd altijd met grote aandacht geluisterd.

Dinsdag kwam er voor beide echtparen , zo mogen we toch wel schrijven, definitief een einde aan een lange staat van dienst voor Zeijl en Kuipers en de NDC. Graag willen wij ook in de krant hen bedanken voor de manier waarop ze 'foar ús yn't spier west binne'. Zo vele jaren!!